

[Thor Pedersen]

måtte have. Det er det princip, man bryder med her.

Finansministeren (Lykketoft):

Der er intet principielt nyt i den her sag. Derfor er hr. Thor Pedersens fortsatte indsats hykleri af værste skuffe. Jeg har altid haft den største agtelse – og bestræber mig på at have det i alle sammenhænge – for politiske modstandere med andre synspunkter end dem, jeg har. Men det er ikke noget renfærdigt korstog, hr. Thor Pedersen fører, og det, som jeg i særlig grad er ked af, og som gør, at jeg har særlig svært ved at bevare agtelsen for hr. Thor Pedersen som politisk modstander, det er den fanatiske og hadefulde måde, han fører sig frem på i den her sag. Jeg kan ikke lide det. Jeg synes, det burde være fremmed for den måde, vi behandler hinanden på i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at finansministeren skulle læse referatet i Folketings Tidende af finansministerens eget indlæg og det ordvalg, som finansministeren brugte. Så burde finansministeren skamme sig. Men det har vi andre undskyldt med, at det nok skyldtes fornærmethed eller ophidselse.

Så siger finansministeren, at der er tale om et korstog. Jamen fra hvem? Hvem er det korstog fra? Hvad er det, forslagsstillerne til beslutningsforslaget forsøger? Det er at fastholde de principper, der hidtil har været gældende for ansættelse i statsforvaltningen. Kan det være et korstog, at man ønsker at fastholde hæderkronede principper? Det må være dem, der forsøger at komme dem til livs, der fører korstoget. Jeg gentager: Finansministeren har endnu ikke forstået, hvad det principielt drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 40 (KF, V og FP) stemte for, 65 (S, CD, RV og KRF) imod; 8 (SF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om at opretholde aktstykke nr. 205 til Finansudvalget vedrørende etablering af flygtningelandsbyer.

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 30/3 93. Første behandling 1/4 93. Betænkning 1/4 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (FP):

I betænkningen står der, at Fremskridtspartiet vil redegøre for sin stilling, og det vil jeg hermed gøre.

Vi oplever i disse dage, at fiskere og landmænd indtager en sand protestholdning, en berettiget protestholdning imod det danske Folketing.

Det, der burde ske efter den beslutning, som Folketinget om lidt vedtager, er, at borgerne i dette land kommer med en sand proteststorm mod det danske Folketing på grund af den udlændingelov, som vi bliver ved med at opretholde.

Forslaget om oprettelse af flygtningelandsbyer er en direkte hån imod den danske befolkning og mod landsbyerne i Danmark. I øjeblikket sker der en affolkning af landsbyerne. Slagteren, købmanden, håndværkeren må dreje nøglen om, og hvad gør man så? Man opretter flygtningelandsbyer til underminerede og ødelagte landsbyer, hvor danske skatteborgere ikke længere kan tillade sig at bo, fordi de ganske enkelt ikke har råd.

Det, jeg synes er værst i denne debat, og det, der i al sin gru gik op for mig under gårsdagens debat, var, at Venstre og Konservative støtter det her forslag.

Det er naturligvis helt legalt at støtte et forslag, man af overbevisning går ind for, men dér, hvor jeg synes hykleriet nærmer sig en katastrofal overgrænse, er, hvor de samme folketingsmedlemmer i deres respektive områder går ud og skriver glatte indlæg til aviserne om, hvor meget de er imod det forslag, de nu om lidt stemmer ja til.

[Pia Kjærsgaard]

Jeg skal nævne et enkelt eksempel. Det er Dagbladet Ringsted for torsdag den 1. april, hvor hr. Jens Jørgensen skriver et langt indlæg om flygtningelandsbyer. Hr. Jens Jørgensen skriver bl.a.:

»Hvorfor ikke opstille barakbyerne i krigszonens nærområde? En skønne dag er krigen forhåbentlig forbi. Så mangler der genhusningsmuligheder i de krigshærgede områder, og man vil så kunne flytte de samme barakbyer til de steder, hvor der var behov.«

Lidt senere skriver hr. Jens Jørgensen:

»Barakbyer i Danmark, ledige hotelværelser i Kroatien. Der er noget pibende galt. Derfor må dansk flygtningepolitik strammes op på en måde, så hjælpen koncentrerer sig i krigens nærområder og ikke til barakbyer, der alt for nemt vil blive til noget permanent.«

Og hvad gør hr. Jens Jørgensen lige om lidt? Hr. Jens Jørgensen og andre Konservative og Venstrefolk stemmer for dette forslag. Men ude omkring lokalt over for deres vælgere tillader de sig direkte at skrive noget, der er i modstrid med det, de foretager sig i folketingssalen.

Jeg kunne godt tænke mig at bede om en forklaring bl.a. fra hr. Jens Jørgensen. Der findes garanteret adskillige eksempler på, hvordan folketingspolitikere direkte bedrager deres vælgere ved at skrive noget andet i de områder, de er valgt, end det, de rent faktisk foretager sig i folketingssalen.

At have en holdning, uanset om man er enig eller uenig, det er fair nok, det skal man respektere. Men at gå ud og fortælle, at man står for noget andet end det, man rent faktisk gør, det er ganske enkelt uærligt, det er hyklerisk, og det er bedragerisk.

Hvis hr. Jens Jørgensen har tid til at høre, hvad jeg siger nu – og det tror jeg hr. Jens Jørgensen har – så vil jeg sige, at vi har behov for en forklaring. Nu er jeg sådan set lidt ked af, at jeg lige slår ned på hr. Jens Jørgensen. Jeg kunne ganske givet have slået ned på en række andre medlemmer fra Venstre og De Konservative. Men jeg står altså med en avis her, hvor et af folketingsmedlemmerne direkte og bevidst skriver noget, der er ganske i modstrid med det, man foretager sig i folketingssalen.

Helge Adam Møller (KF):

Problemet for fru Pia Kjærsgaard er, at hun

overhovedet ikke ønsker at få nogen forklaring. Og hvis hun får forklaringen, så ønsker hun i hvert fald overhovedet ikke at lade, som om hun har hørt endside forstået den.

Vi diskuterede denne sag i over en time i går, og fru Pia Kjærsgaard spurgte om nøjagtig det samme adskillige gange assisteret af andre medlemmer af Fremskridtspartiet og fik forklaringen på en måde, så den var umulig ikke at forstå.

Lad mig så gentage ganske kort: Det Konservative Folkeparti er med i finansloven. På finansloven er der i øjeblikket afsat 2 mia. kr. til flygtninge.

Vi ønsker og har klart og tydeligt sagt i skrift og i tale og i overensstemmelse med det, hr. Jens Jørgensen har skrevet i Dagbladet i går, og i overensstemmelse med det, jeg sagde fra talerstolen i går, at en langt større del af de milliarder anvendes til hjælp i nærområdet, til bygning af lejre i Kroatien, i Bosnien-Hercegovina og andre steder.

Det er vores klare holdning. Det er der ikke flertal for i øjeblikket, og derfor er der altså nogle mennesker, der kommer fra det tidligere Jugoslavien, fordi et flertal ikke vil ændre på reglerne, ikke vil indføre visumtvang. Det er helt klart vores pligt at sørge for, at de mennesker, der kommer, bliver behandlet på en anstændig måde. Og i erkendelse af, at vi er med i finansloven og har afsat penge til dette, støtter vi bevillingerne.

Men vi vil arbejde af al vores magt for, at vi får indført visumkravet, og for, at vi bruger en langt større del af midlerne lokalt, hvor vi får 10-15 gange så meget ud af det.

Det fik fru Pia Kjærsgaard at vide i går. Det har jeg gentaget nu i dag. Én ting er, at fru Pia Kjærsgaard ikke vil forstå det, men fru Pia Kjærsgaard kan ikke sige, at hun ikke har fået forklaringen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen forklaringen duer ikke, og det er derfor, jeg er nødt til at gå op en gang til og sige: Hvad bilder Venstre og Konservative sig egentlig ind?

Vi har lige netop stemt om et andet forslag, et aktstykke fra Finansudvalget. Var der flertal for det, må jeg spørge hr. Helge Adam Møller. Det var der ikke.

[Pia Kjærsgaard]

Men hr. Helge Adam Møller, Det Konservative Folkeparti og Venstre havde dog i det mindste taget sig sammen til at vise en lille bitte smule mod og stemme imod noget, som man synes er urimeligt.

Hr. Helge Adam Møller blev også spurgt i går: Er det rimeligt, at man blot tilpasser sig, hvis man finder ud af, at man ikke har flertal for noget som helst? Jamen behøver vi så de partier herinde? Skal det stadig væk kun være Fremskridtspartiet, der er i opposition til, hvad der sker? Det er da ganske urimeligt.

Så siger De Konservative og Venstre, at hjælpen gives bedst regionalt, at det er dér, man får den største hjælp for de samme eller for færre penge.

Men hvad gør Venstre og Konservative? Det er jo næsten ikke til at bære, at Venstre og Konservative gang på gang på gang, selv efter at de ikke har det tonstunge regeringsansvar lagt på deres alt for svage skuldre, ikke kan mande sig op til nu, da man er i opposition, at stemme mod noget, der er så gennemgribende socialt over for danske borgere.

Så siger hr. Helge Adam Møller, at De Konservative er en del af finanslovaftalen. Ja, det er De Konservative, og det er Venstre, og det vil de formentlig blive ved med at være, uanset hvor stort et underskud der bliver på de næste års finanslove.

Vil det sige, at hver evig eneste gang der skal gives en ekstrabevilling, hver evig eneste gang man skal behandle et aktstykke, stemmer man for det, selv om man synes, det er urimeligt, blot fordi man er med i finanslovaftalen? Hvad er det dog for en gang vås!

Men når jeg opponerer så kraftigt imod det her, er det, fordi der må være en vis ærlighed i politik. Der må være en vis sammenhæng imellem det, man skriver i aviserne, det, man fortæller lokalbefolkningen, hvor man er valgt, og så den stillingtagen, man har i Folketinget.

Jeg vil godt have en forklaring. Hvorfor i alverden tog Venstre og Konservative – det kan også godt være, de har fortrudt det – skridt til at få et aktstykke i folketingssalen om ekstrabevillinger til ansatte i ministerierne? Der var jo ikke flertal. Hvorfor skulle man så have al den polemik? Man kunne da lige så godt bare have indordnet sig oppe i Finansudvalget.

Tingene hænger ikke sammen, må jeg sige til hr. Helge Adam Møller.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 107 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 9 (FP).

Formanden:

Dette vil blive meddelt indenrigsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om økologisk jordbrugsproduktion.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).

(Fremsat 16/12 92. Første behandling 11/2 93. Betænkning 17/3 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af køns- og invaliditetsrisikobetning og diskrimination i pensionsordninger.